

Mosters Gitarr.



En mos-ter jag har som är gammal och rar. Hon har i-bland
 an-nal en gammal gi-tar, I sorg och i glädje är hon li-ka
 glad, när hon på sin gi-tarr då ger oss sitt kvad: Ho-li-
 a, Ho-li-a, Ho-li-lej.

2. En gång när de' bränn i de' hus där vi bor
 och brandsoldaten fira oss ner i ett "snor",
 när turen kom till moster i repet hon hang,
 och med sin gitarr om halsen hon spelte och sang:

3. En gång när det svårt om vår hushyra knep
 och värden i huset på gatan oss "smet",
 när vagnen med möblerna sattes igång,
 satt moster på lasse' och sjöngde sin sång:

4. Nu är den gamla ju rynkig och grå,
 men spela det kan hon så gott som för två,
 och skulle Ni snart gå nå'n gång där förbi,
 Så ska Ni få höra hur hon klämmer i:
 Hollia, Hollia,
 Hollia, Hollijej.